

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2001/2025
02.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Томислав Јовановић, адвокат из ..., против туженог „Coca Cola – Hellenic Botting Company“, Индустрија безалкохолних пића д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке о додели стана, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5090/24 од 29.01.2025. године, у седници одржаној 02.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против ставова другог, трећег и четвртог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5090/24 од 29.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против ставова другог, трећег и четвртог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5090/24 од 29.01.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 522/22 од 20.09.2024. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 08.06.2015. године. Ставом другим изреке, поништена је, као незаконита, одлука Комисије за доделу зајмова и станова у закуп од 10.07.2014. године, којом се ББ, бившом запосленој туженог, као првој на коначној листи за доделу станова солидарности од 14.05.2004. године, додељује стан у Београду, по структури једнособан, пројектоване површине 37.09 м², на локацији ... блок ..., објекат ..., као стамбено решење и одлука директора привредног друштва „Coca Cola – Hellenic Botting Company Srbija“, Индустрија безалкохолних пића д.о.о. Београд, број .. од 20.04.2015. године, којом се одбацује приговор тужиоца против одлуке о додели стана

солидарности у закуп на неодређено време Комисија за доделу зајма и станова у закуп од 10.07.2014. године, као неблаговремен. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 366.750,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате док се преко досуђеног износа одбија захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 5090/24 од 29.01.2025. године, ставом првим изреке, одбио, као неосновану, жалбу туженог и потврдио решење саджано у ставовима првом изреке пресуде Трећег основног суда у Београду П1 522/22 од 20.09.2024. године. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Трећег основног суда у Београду П1 522/22 од 20.09.2024. године, у ставу другом изреке, тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиоца да се поништи, као незаконита, одлука Комисије за доделу зајмова и станова у закуп од 10.07.2014. године, којом је ББ, бившој запосленој „Coca Cola – НВ Србија“, као првој на коначној листи за доделу станова солидарности од 14.05.2004. године, додељен стан у Београду, по структури једнособан, пројектоване површине 37,09 м², на локацији ... блок .., објекат .., као стамбено решење и одлука директора привредног друштва „Coca Cola – Hellenic Bottling Company Србија“, Индустрија безалкохолних пића д.о.о. Београд, број ../..2015 од 20.04.2015. године, којом се одбацује приговор тужиоца против одлуке о додели стана солидарности у закуп на неодређено време Комисија за доделу зајма и станова у закуп од 10.07.2014. године. Ставом трећим изреке, преиначено је решење садржано у ставу трећем изреке пресуде Трећег основног суда у Београду П1 522/22 од 20.09.2024. године, тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 366.750,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 306.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка по жалби у износу од 18.000,00 динара.

Против ставова другог, трећег и четвртог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца захтевајући накнаду трошкова ревизијског поступка.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде, која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној разији тужиоца прописаној одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је одлука туженог о додели стана по коначној ранг листи за доделу станова солидарности од 14.05.2004. године, и одлука директора привредног друштва туженог којом је одбачен приговор тужиоца против одлуке о додели стана солидарности у закуп на неодређено време Комисија за доделу зајма и станова у закуп од 10.07.2014. године, као неблаговремен. Побижана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца одбијен заснована је на одредби члана 1. Правилника о стамбеним односима ИБП „Београд“ а.д. Земун од 27.09.2001. године (правни претходник туженог), којом је предвиђено да право на решавање стамбене потребе код туженог остварују само запослени а не и лица којима је, због стицања права на пензију, престао радни однос код туженог, на основу утврђеног чињеничног стања да је тужилац пензионисан 01.05.2011. године. Тужилац у посебној резимији не указује на разлоге због којих би његова ревизија, у конкретном случају, била изузетно дозвољена, нити је уз ревизију достигао пресуде из којих би произашао закључак о различитом одлучивању судова у истој правној ситуацији пошто правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Указивање ревидента на погрешну примену материјалног права није од утицаја јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради поништаја одлука туженог тужилац је поднео 14.05.2015. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање. Тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побижаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, не ради се о парници из радних спорова у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, код којих је ревизија увек дозвољена јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ додела станова у закуп на неодређено време. Ревизија није дозвољена ни према вредности предмета спора побижаног дела у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. У овој врсти спора у којој је, према посебној законској одредби, искључено право на изјављивање ревизије (члан 441. Закона о парничном

поступку), ревизија није дозвољена ни по основу преиначења из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер специјално правило искључује примену општег.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Туженом трошкови ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав ревизије и за судске таксе нису били потребни, у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић